

Forudsætninger for, at markedet for salg af advokaters (og revisorers) tidsforbrugsbaserede ydelser bliver gennemsigtigt:

Advokaterne skal offentliggøre deres timesats inkl. alle accessoriske ydelser

Bevisbyrden for, hvor mange timer advokater har krav på at få betaling for vedr. et givet arbejde (= rimeligt antal timer), påhviler den advokat, der rejser kravet

De forrige punkter vil medføre, at

Pris = Offentliggjort timesats x Rimeligt antal timer

Anbringender og tiltag til at undgå, at reglerne bliver underløbet og/eller bøjet

Det juridiske begreb, "rådgivning", eksisterer ikke (er meningsløst) i økonomisk forstand

Retspraksis bør forudsætte, at advokater (og revisorer) ikke er "rådgivere", men sælgere af know-how samt diverse andre tjenesteydelser

Retspraksis bør, jf. forrige punkter, harmoniseres med økonomiens paradigme, d.v.s. grundlaget for den økonomiske videnskab

De juridiske formodninger bør med andre ord harmoniseres med de økonomiske ditto

Der bør - jf. økonomiens paradigme - være formodning for, at advokater og revisorer prioriterer egne interesser frem for

deres medkontrahters, når de fastsætter prisen på deres ydelser,

samt

udnytter deres, i forhold til medkontrahterne (køberne) større viden om egne produkter (dvs. parternes asymmetriske viden) til egen fordel

Bevisbyrdefordelingen bør respektere, at der mangler videnskabeligt grundlag for at antage, at priser er rimelige, såfremt de fastsættes, når de økonomiske mekanismer ikke kan fungere.

Priser, der fastsættes EFTER, der er kontraheret, kan ikke være rimelige

Det bør komme advokaterne (og revisorerne) til skade, at de ikke oplyser en fast pris på deres arbejder **før** de kontraherer

Advokater og revisorer bør fratages deres hidtidige incitament til at skubbe prisfastsættelsen hen til et tidspunkt, hvor de økonomiske mekanismer er sat ud af kraft

Formodningen er for - og bør være for - at kunderne kontraherer med de advokater, der arbejder mest omkostningseffektivt (= prisen er gunstigst)

Formodningen er for - og bør være for - at købere
ønsker at betale markedsprisen for en ydelse; d.v.s.
ikke ønsker at betale for fremstillingsprocessen

Formodningen er for - og bør være for - at sælgerens omkostninger er baseret på prisen for en grundenhed (kg, liter, meter, kvadratmeter, styk og hvis ikke noget mere eksakt, timer etc.) ganget med antallet af enheder

I tilfælde af retssager om penge og penges værd, skal advokaten inden hun/han kontraherer med de enkelte kunder, oplyse, hvor mange procent salæret maksimalt vil udgøre af de værdier, som bliver tilkendt kunden

Uenighed om størrelsen af det rimelige tidsforbrug skal afgøres af uafhængige nævn

Nævnenes sammensætning skal sikre, at den normskabende, den normbrugende og den (for så vidt angår normerne) dømmende magt holdes adskilt

Nævnene skal begrunde deres afgørelser.

De skal oplyse, hvor mange timer nævnet anser for at være rimelige (hvor mange timer en rutineret fagmand er nødt til at bruge på arbejdet)

I tilfælde af fejl og mangler skal nævnet oplyse dekortens størrelse

Der skal, med respekt for ovennævnte normer, udarbejdes standardkontrakter til brug for den offentlige sektors, samt virksomhedernes og husholdningernes, indkøb

Eventuelle midler, som køberen har deponeret som sikkerhed for betalingen, må ikke frigives til sælgeren før arbejdets kvalitet og salgsprisen anses for at være rimelig

Advokater og revisorer har ikke ret til at udøve tilbageholdsret over deres kunders dokumenter m.m. i tilfælde af tvister

Diverse til overvejelse

Man bør af en række grunde - blandt andet for at lette domstolenes arbejdsbyrde - overveje at lade advokaterne bære sagsomkostningerne, når de taber en sag, som de af faglige grunde ikke burde have startet

Det er værd at overveje, om advokater (og revisorer) bør pålægges skærpet ansvar, når de sælger 0-sumsprodukter, d.v.s. produkter, der ikke skaber værdier, men blot omfordeler dem fra SKAT til advokaternes (og revisorerernes) medkontra henter, samt (qua salærkravet mod medkontra henterne) advokaterne (og revisorerne) selv

Folketinget bør inddrage i sine overvejelser, at der er en korrelation mellem advokatsalærernes størrelse og blandt meget andet bankkundernes - ikke formelle, men faktiske - retsløshed

Kort liste over strukturelle fejl i retspraksis

Fejl 1 Der er en uoverensstemmelse mellem den juridiske metodik og økonomernes empiriske og teoretiske viden.

Fejl 2 Den juridiske metodik er værdibaseret, dogmatisk og konservativ. Den anvendes serielt én-dimensionelt. Den økonomiske metodik er værdineutral og rationel. Den anvendes simultant fler-dimensionelt.

Fejl 3 Domstolene har tiltaget sig magt til at afgøre hvor grænsen går mellem på den ene side jura og på den anden side

Videnskabsteori

Drifts- og samfundsøkonomi

Politik og herunder fordelingspolitik

Fejl 4 Domstolene har som konsekvens af ovennævnte fejl udbredt den juridiske metodik til fag, som dommere ikke har forstand på, og/eller ikke må beskæftige sig med.

Fejl 5 Domstolene forudsætter (fejlagtigt og implicit) at økonomi er en juridisk disciplin. Det forholder sig næsten modsat: Jura er et økonomisk værktøj.

Fejl 6 I fortsættelse af ovennævnte fejl, vil domstolene ikke acceptere, at økonomiske problemstillinger er præjudicielle og derfor bør afgøres FØR dommerne går i gang med deres (juridiske) arbejde

Fejl 7 Retspraksis underkender implicit økonomiens paradigme dvs. grundlagt for den økonomiske videnskab

Fejl 8 Retspraksis forudsætter fejlagtigt at videnskabeligt dækningsløse antagelser (skøn) er juridiske. - Det er de ikke. - De er politiske,

Fejl 9 Retspraksis nægter at tage stilling til hvorvidt det ville styrke retssikkerheden at give den videnskabelige metodik forrang fremfor den juridiske ditto

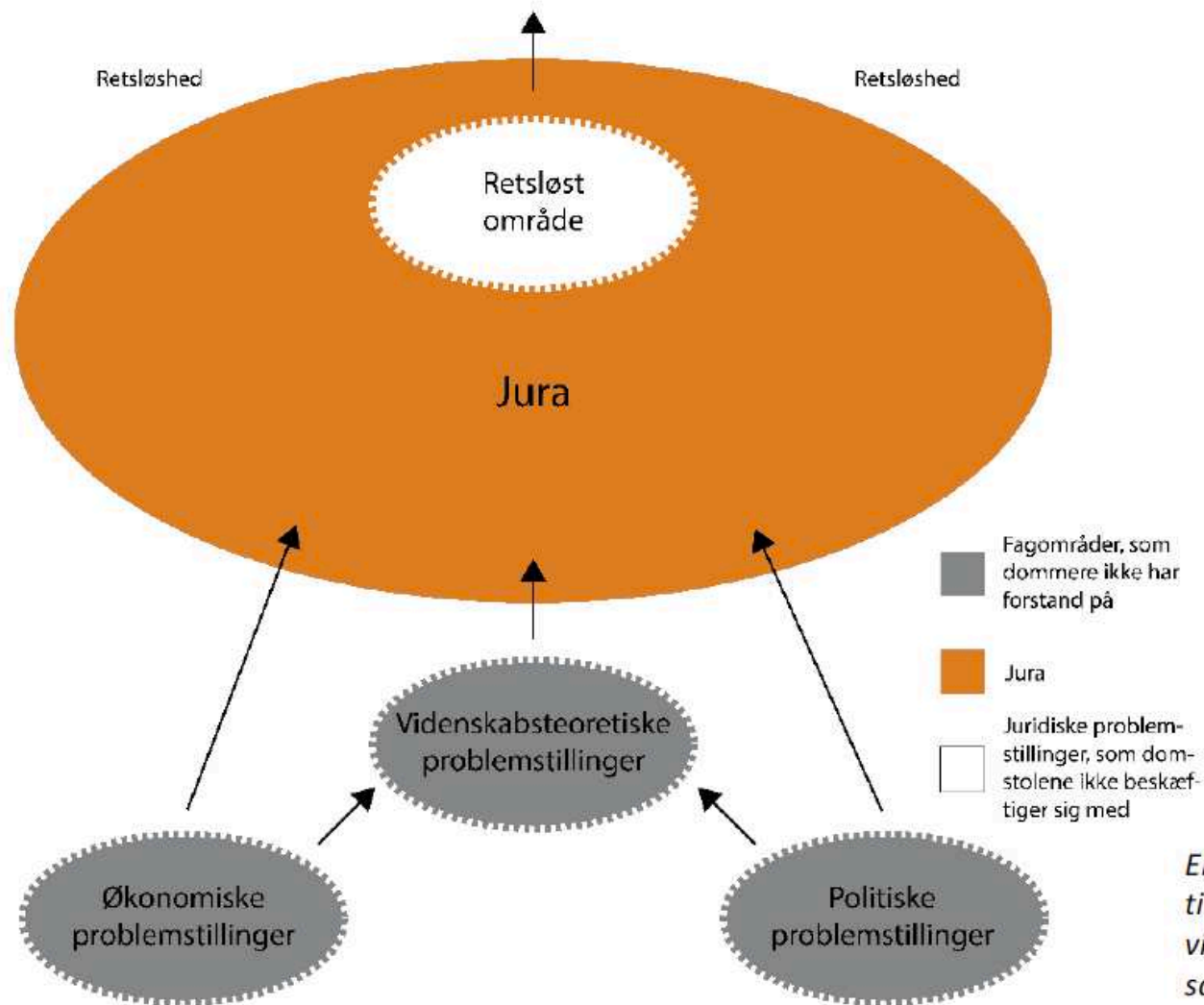
Fejl 10 Retspraksis abstraherer fra, at retssikkerhedens økonomiske grundsætning (axiom) har til enhver tid og i alle retssystemer forrang frem for retsregler

$B \times p > C1 + C2 + C3 + \dots Cn$

hvor B er den påtaleberettigedes bankkundes krav, p er sandsynligheden for at få medhold og C1, C2, C3 Cn er kundens omkostning til at sagsøge modparten

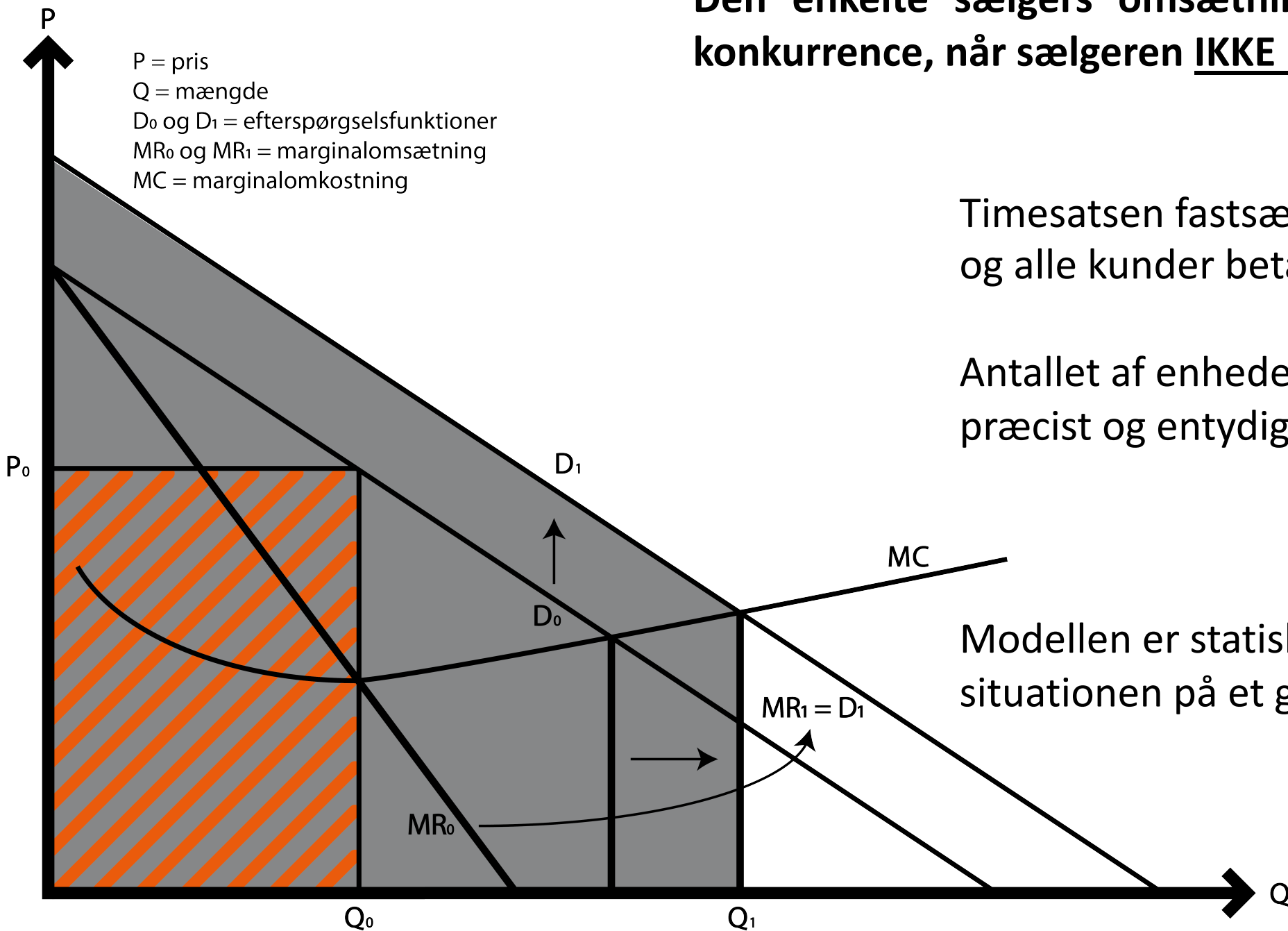
Fejl 11 Oven i alt dette kommer, at der findes ingen parlamentarisk kontrol med, hvorvidt domstolene blander sig i (fordelings-)politik

Afgrænsning af jura fra retsløshed, videnskabsteori, økonomi og fordelingspolitik

En del juridiske problemstillinger, som domstolene burde tage stilling til, er overladt til bankernes økonomiske nævemagt. Hertil kommer, at domstolene anser videnskabsteoretiske og økonomiske problemstillinger (som de ikke har forstand på) samt fordelingspolitik (som de ikke må beskæftige sig med) som juridiske discipliner. Det skader bankernes kunder, at der mangler klare grænser mellem retsløshed og jura, samt jura og videnskabsteori, økonomi og politik.

Den enkelte sælgers omsætning under monopolistisk konkurrence, når sælgeren IKKE KAN prisdifferentiere

P = pris
Q = mængde
 D_0 og D_1 = efterspørgselsfunktioner
 MR_0 og MR_1 = marginalomsætning
MC = marginalomkostning

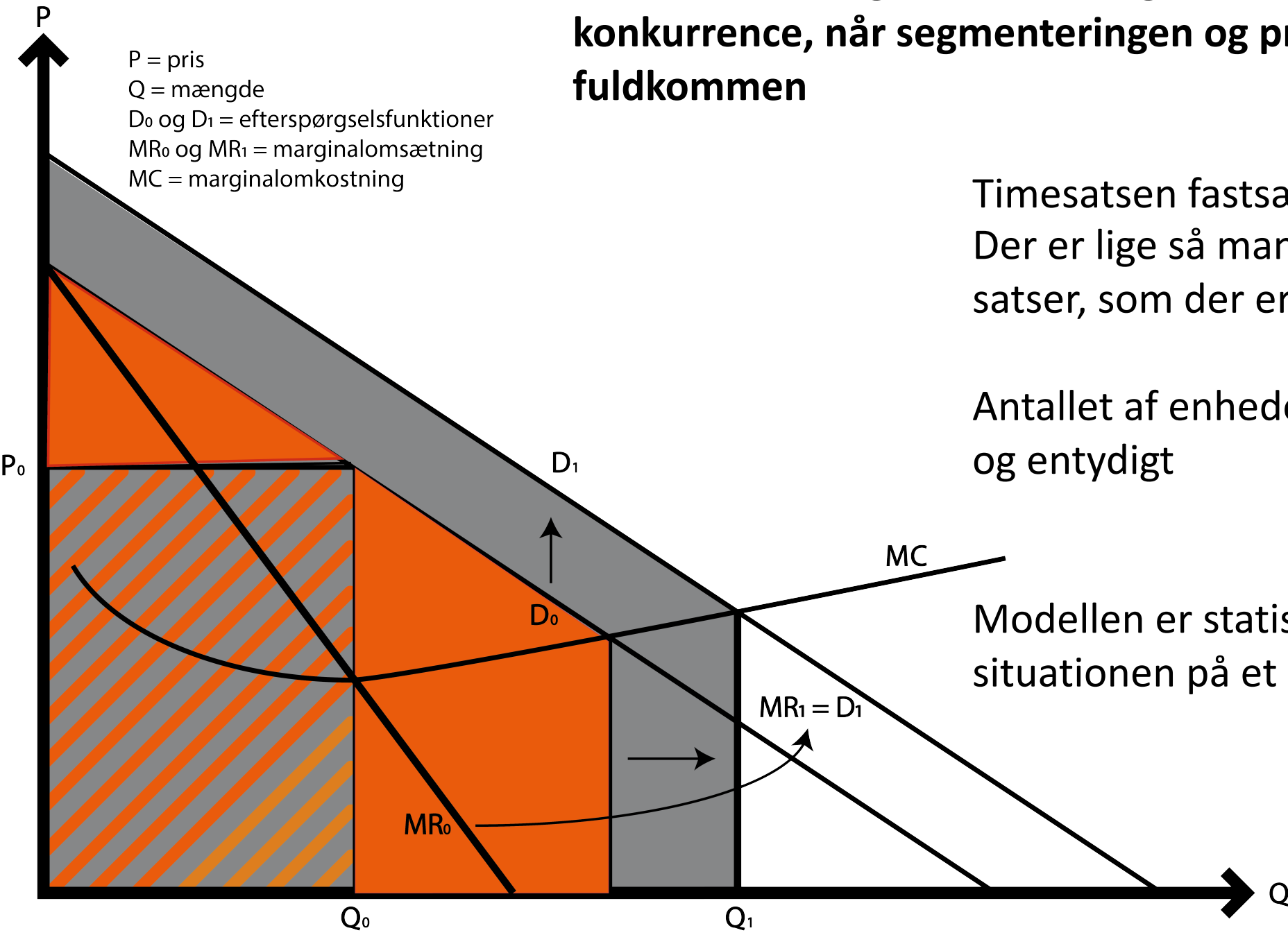
Timesatsen fastsættes før kontraheringen og alle kunder betaler samme timesats

Antallet af enheder (timer) måles præcist og entydigt

Modellen er statisk, d.v.s. beskriver situationen på et givet tidspunkt

Den enkelte sælgers omsætning under monopolistisk konkurrence, når segmenteringen og prisdifferentieringen er fuldkommen

P = pris
Q = mængde
 D_0 og D_1 = efterspørgselsfunktioner
 MR_0 og MR_1 = marginalomsætning
MC = marginalomkostning

Timesatsen fastsættes før kontraheringen.
Der er lige så mange segmenter og timesatser, som der er opgaver

Antallet af enheder (timer) måles præcist og entydigt

Modellen er statisk, d.v.s. beskriver situationen på et givet tidspunkt

Den enkelte sælgers omsætning under monopolistisk konkurrence, når segmenteringen og prisdifferentieringen er fuldkommen

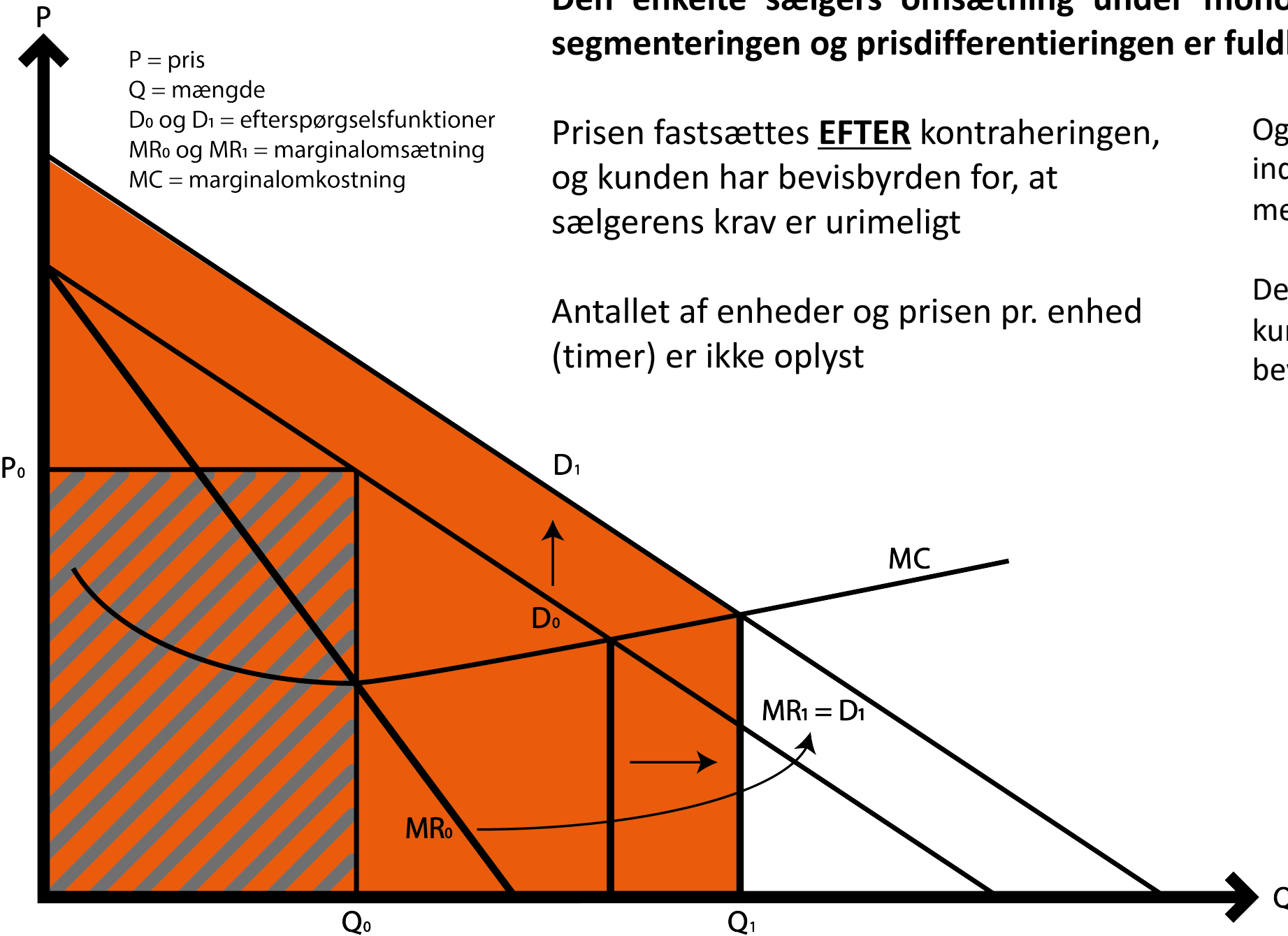
P = pris
Q = mængde
 D_0 og D_1 = efterspørgselsfunktioner
 MR_0 og MR_1 = marginalomsætning
MC = marginalomkostning

Prisen fastsættes EFTER kontraheringen, og kunden har bevisbyrden for, at sælgerens krav er urimeligt

Også denne model er statisk, men indeholder kraftigt inflaterende mekanismer

Antallet af enheder og prisen pr. enhed (timer) er ikke oplyst

Der er korrelation mellem kundernes omkostninger til at løfte bevisbyrden og prisernes inflatering

Peter Kovács

Kritiske Bankkunder

kritiske@bankkunder.dk

<http://bankkunder.dk>

Uddannelse: Cand. jur. fra Københavns Universitet

HD(O) og HD(U)

fra hhv. Handelshøjskolen i Aarhus og Kolding

Direktør i en mellemstor

videnbaseret skandinavisk virksomhed

i perioden 1980 til 2010

Kritiske Bankkunders jurist og økonom

Forfatter til bogen

Banker og Bankkunder